

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 943/2018
28.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Биљане Драгојевић, председника већа, Весне Субић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници адвокати Владимир Ристић и Татјана Хаци Лазаревић, обоје из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Мирјана Живић Кнежевић из ..., ради утврђења по тужби и противтужби тужене Видосаве Војводић, у поступку по ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5071/2017 од 20.09.2017. године, одлучујући поводом предлога тужиоца за одређивање привремене мере, у седници одржаној 28.02.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПАЈУ СЕ Првом основном суду у Београду, преко Апелационог суда у Београду, списи П 28657/2016 ради поступања или одлучивања по предлогу тужиоца за одређивање привремене мере.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 28657/2016 од 13.06.2017. године утврђено је постоји право на намирење новчаног потраживања тужиоца према туженима у износу од 165.000,00 динара, те су обавезани тужени ББ и ВВ да плате тужиоцу на име дуга износ од по 82.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.11.2016. године до исплате (1). Истом пресудом усвојен је тужбени захтев и утврђено је да уговор о доживотном издржавању закључен између сада пок. ДД као примаоца издржавања и тужене ГГ као даваоца издржавања, оверен код Трећег општинског суда у Београду под ... од 23.06.2006. године, за ... стан бр. ..., површине 67 м2, на ... спрату зграде на улазу кбр ... куће кбр ...-... у ул. ... у ..., на кат. парц. ..., уписану у ЛН ... КО ..., нема правно дејство према тужиоцу за износ тужиоцевог потраживања од 21.000 евра са каматом коју овлашћене банке плаћају на штедне улоге по виђењу на евро, почев од 21.06.2007. године до исплате у динарској противвредности, умањен за износ тужиоцевог потраживања из става 1. ове пресуде, што је тужена ГГ, дужна да призна и трпи, а тужилац да се наплати из вредности описаног стана у извршном поступку у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде (2). Обавезана је ова тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 492.550,00 динара (3). Одбијен је противтужбени захтев тужене ГГ да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство споразум закључен 15.04.2005. године између сада пок. ДД и тужиоца (4).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5071/2017 потврђена је наведена првостепена пресуда у ставу првом изреке а жалба тужених је у том делу одбијена као неоснована (1). Истовремено је преиначена првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се

утврди ништавост уговора о доживотном издржавању закљученог између сада пок. ДД као примаоца издржавања и тужене ГГ као даваоца издржавања ближе означеног у изреци (2). Првостепена пресуда је преиначена у ставу четвртом изреке, тако што је усвојен противтужбени захтев тужене ГГ и утврђено је да је ништав и да не производи правно дејство од момента закључења споразум закључен дана 15.04.2005. године између сада пок. ДД и тужиоца (3). Преиначено је и решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженој ГГ накнади трошкове парничног поступка у износу од 372.934,00 динара (4). Тужилац је обавезан да овој туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 33.000,00 динара (5).

Против правноснажне другостепене пресуде странке су изјавиле благовремене ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, тужилац на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, а тужени на основу члана 404. ЗПП.

Након достављања предмета Врховном касационом суду на ревизијски поступак тужилац је поднеском од 19.02.2018. године поставио предлог за издавање привремене мере према туженој ГГ, ради обезбеђења његовог новчаног потраживања, забраном отуђења и оптерећења стана на који се односи уговор о доживотном издржавању као предмет тражене судске заштите у овој парници, до окончања ревизијског поступка. Поднесак са предлогом за одређивање привремене мере (са прилозима) насловљен је и достављен непосредно Врховном касационом суду.

Имајући у виду приоритет и хитност поступка по предлогу за одређивање привремене мере, као и надлежност суда за одлучивање о њему, Врховни касациони суд је након разматрања списка оценио да нема услова за одлучивање по изјављеним ревизијама странака док се у поступку пред надлежним судом не одлучи о његовом предлогу за одређивање привремене мере. Истовремено је закључио да нема места одлучивању овог суда о предлогу тужиоца за одређивање привремене мере у току трајања ревизијског поступка јер је за такво поступање и одлучивање надлежан првостепени суд пред којим је спроведен и правноснажно окончан парнични поступак.

Зато је у складу са овлашћењем из члана 30. став 2. Закона о уређењу судова одлучио о уступању предмета на надлежност том суду.

Поступак одлучивања о предлогу за одређивање привремене мере спроводи се применом одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу и сходном применом Закона о парничном поступку.

Према одредбама важећег Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 106/15 од 21.12.2015. године), поступак обезбеђења једним од законом предвиђених средстава, међу којима и привременом мером, покреће се по правилу предлогом странке, о којем одлучује суд решењем којим одбацује, одбија или усваја предлог (418. став 1. у вези члана 415. став 1. Закона).

На поступак одлучивања о предлогу за одређивање привремене мере примењују се одредбе чл. 447. до 460. овог закона.

Према одредби члана 448. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, ако је предлог поднет у току или после парничног или другог поступка, у којем се одлучује о основаности потраживања чије се обезбеђење тражи или истовремено са покретањем поступка, о предлогу одлучује суд који у првом степену одлучује о основаности потраживања.

С обзиром на предмет и садржину захтева тужбе о којем је одлучено у правноснажно окончаној парници, као и предмет и садржину предложене привремене мере, за поступање и одлучивање о тужиочевом предлогу за одређивање привремене мере у овом парничном поступку постоји законом прописана надлежност Првог општинског суда у Београду као првостепеног суда. Врховни касациони суд није надлежан да одлучује о предлогу за одређивање привремене мере, без обзира што је такав предлог поднет у току трајања ревизијског поступка.

С обзиром на начело хитности и прописане рокове у извршном поступку и поступку обезбеђења (члан 15. Закона о извршењу и обезбеђењу), предмет П 28657/2016 се уступа на надлежност Првом општинском суду у Београду, ради одлучивања о предлогу тужиоца за одређивање привремене мере.

По окончању поступка тај суд ће преко Апелационог суда у Београду, доставити парнични спис овом суду на одлучивање о изјављеним ревизијама странака.

Применом наведених одредаба и сходном применом члана 127. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11, са изменама и допунама) одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Биљана Драгојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић